

Stražarska

Kula

i
Glasnik Kristove Prisutnosti

“Stražaru, što je u pogledu noći?”

“Jutro dolazi, a i noć!” (Izaija 21:12,13)

SVEZ. XXIX
A. D. 1908 – A. M. 6036

POLUMJESEČNIK
1. SIJEČANJ
BROJ 1

SADRŽAJ

Pogledi sa Stražarske Kule	3
Svijet Kršćanstva Pod Lupom	3
„Sve stvari ostaju kao što su bile”	4
Još Sedam Godina	4
„Savez” – Iza. 8:12	5
Vrijeme Nevolje	5
Sadašnji Financijski Grč	6
Muke u Radanju Nove Ere	6
Izgledi Za Djelo	7
Pripremanje Puta Za Gospodina	8
Veći Ilija	9
Pronalaženje Gospodinovih Dragulja	12
Traženje Zajedništva s Isusom	13

STIJENO VJEKOVA
Jer nitko ne može postaviti
drugi temelj
OTKUPNINA ZA SVE

“Na stražu ću svoju stati, na kulu se postaviti, i motriti da vidim što će mi on reći, i što da mu odgovorim kada budem ukoren.” (Hab. 2:1)

Na zemlji tjeskoba naroda i smetenost, huka mora i valova(nemirni i nezadovoljni). Ljudima će srca klonuti od straha i od iščekivanja onoga što dolazi na svijet: jer će se uzdramti sile nebeske(crkvene vlasti)...kada vidite da se to događa, znajte da je blizu kraljevstvo Božje. Podignite pogled i podignite svoje glave; jer se približava vaše otkupljenje.—Luka 21:25-31

OVAJ ČASOPIS I NJEGOV SVETI ZADATAK

Ovaj časopis je jedan od glavnih faktora ili instrumenata u sistemu Biblijske Pouke, ili „Bogoslovnog Proširenja,” koje je sada bilo predstavljeno u svim djelovima civiliziranog svijeta po WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, ovlaštenog 1881, „Za Promicanje Kršćanske Spoznaje.” On ne služi samo kao učionica gdje se Istraživači Biblije mogu sastati na studij Božanske Riječi, nego također i kao kanal komunikacije kroz kojeg se do njih može doći sa obavijestima o Kongresima Društva i o dolasku putujućih predstavnika nazvanih „Putujući starješine,” i biti osvježeni sa izvještajima o Kongresima.

Naše „Berejske Pouke” su tematska ponavljanja ili pregledi STUDIJA koje je naše Društvo izdalo, većinom ugodno uređene, i vrlo korisne svima koji bi zaslužili jedini počasni stupanj kojeg Društvo odobrava, naime, *Verbi Dei Minister* (V.D.M.), koji, kada ga se prevede na Hrvatski glasi, *Sluga Božanske Riječi*. Naše obrađivanje Međunarodnih Pouka Nedjeljne Škole je posebno za starije Istraživače Biblije i Učitelje. Neki to obilježje smatraju neophodnim.

Ovaj časopis čvrsto brani jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada bio tako općenito negiran – Otkupljenje kroz dragocjenu krv „Čovjeka Krista Isusa, koji je dao sebe kao *Otkupninu* [odgovarajuću cijenu, zamjenu] za sve.” (1. Pet. 1:19; 1. Tim. 2:6) Gradeći na tom sigurnom temelju sa zlatom, srebrom i dragocjenim kamenjem (1. Kor. 3:11-15; 2. Pet. 1:5-11) Riječi Božje, njegov daljnji zadatak je da „svima rasvjetli što je zajedništvo tajne koja od početka svijeta bijaše skrivena u Bogu...da sada crkvi bude obznanjena mnogovrsna mudrost Božja...koja u drugim naraštajima nije bila obznanjena ljudskim sinovima kao što je sada obznanjena.” (Efež. 3:5-9,10)

Oslobođen je utjecaja bilo koje organizacije, sekte ili ljudskog učenja, dok nastoji sve više i više dovesti svaki svoj izričaj u što potpuniju podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Svetom Pismu. Prema tome časopis je slobodan objaviti odvažno sve ono što je Gospodin rekao – u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je data da to razumijemo. Naš stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer mi znamo što tvrdimo, koračajući sa bezuvjetnom vjerom po sigurnim Božjim obećanjima. Povjerali smo mu pouzdanje, da bude korišten jedino u Njegovoj službi; od tud naše odluke u odnosu na ono što se može i što se možda neće pojaviti na njegovim stranicama da to mora biti u skladu s našom prosudbom onoga što je Njemu ugodno, učenjem Njegove Riječi, za izgrađivanje Njegovog naroda u milosti i spoznaji. I mi ne samo da pozivamo nego mi potičemo naše čitatelje da si dokažu sve izjave iz časopisa sa nepogrešivom Riječju na koju se stalno ukazuje, kako bi se olakšalo takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči:

DA JE CRKVA „HRAM” ŽIVOG BOGA – njegoa „građevina,” čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba – od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen” ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu. – 1 Kor.3:16, 17; Ef. 2:20-22; 1 Moj. 28:14; Gal.3:29

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenj”, „izabranog i dragocjenog” bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskršnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija. – Otkr. 15:5-8

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve” i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet” u određeno vrijeme. – Hebr. 2:9; Ivan 1:9; 1 Tim. 2:5,6

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest”, biti „sudionikom božanske prirode”, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici. – 1 Ivan 3:2; Ivan 17:24; Rim.8:17; 2 Pet.1:4

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu. – Ef. 4:12; Mat. 24:14; Otkr. 1:6; 20:6

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim – vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve – dok će svi nepopravljivi biti zauvijek *uništeni*. – Djela 3:19-23; Iza. 35

POGLEDI SA STRAŽARSKE KULE

Otvaranje Nove godine je najpovoljnije vrijeme za poseban osvrt – za osvrt na prošlu godinu, za iščekivanje stvari koje dolaze na zemlju i za opći pregled sadašnjih prilika u svijetu, u Crkvi i posebno u našim srcima. Ovu bi kritiku trebalo uzeti s obzirom na naš rast u znanju i milosti – ne iz prazne znatiželje niti iz hvalisave samodostatnosti.

KRŠĆANSTVO POD LUPOM

Dok su Crkva i država u mnogim pogledima potpuno odvojene, unatoč tome u cijelom onome što nazivamo kršćanskim svijetom one su toliko blisko povezane i isprepletene da izgledaju kao jedno, a ovo jedinstvo za koje vjerujemo da Sveto pismo naučava da će se povećavati sve dok za sve praktične svrhe ne budu jedno. Pretpostavljamo da će to biti ostvareno u sljedeće tri godine. Povjerenstvo za crkvenu federaciju imenovano prije nekog vremena treba se sastati u prosincu 1908. Uvjeti tijekom ove godine nedvojbeno će uzrokovati da ideja crkvene federacije postane čvršća nego ikad u javnosti, posebno kod svećenika, a prema našim očekivanjima, dakle, dvije godine kasnije to će biti svršena činjenica. Vrlo vjerojatno će do tog vremena biti postignut neki dogovor između Episkopalnog sistema i drugih protestantskih denominacija, pri čemu će sve svećenstvo potonjih biti priznato od strane prvih – vjerojatno od strane Episkopalnog svećenstva na neki način prenoseći apostolsko nasljeđe. Nakon toga svi koje sistem ne prepozna bit će u teškoj nevolji, osuđeni kao neortodoksni i bez prava ili ovlasti ili povlastice da propovijedaju ili podučavaju. Ovo stanje stvari, kao što je istaknuto u ovim kolumnama prije dvadeset i osam godina, očekujemo kao ispunjenje Otk 13:15-17.

U Gospodinovoj providnosti povećanje svjetla i znanja u pripremi za veliki Milenijski dan donijelo je kršćanskom svijetu veliko bogatstvo. Ne samo da su milijuni kršćanskog svijeta stalno zaposleni nego ikad, nego je zbog obrazovanja njihovo zapošljavanje donijelo veće plodove, a u kombinaciji sa strojevima rezultati su zasigurno bili peterostruki. Ne čudi stoga što je svjetsko bogatstvo enormno poraslo. Međutim, kao što se moglo očekivati, nisu svi jednako profitirali ovim velikim dobitkom. Dok su svi u velikoj mjeri profitirali, glavni umovi – posebno oni obdareni velikom akvizicijom – profitirali su uglavnom zbog povoljnih uvjeta. Kao rezultat toga vidimo da jedna sedmina ljudi posjeduje šest sedmina bogatstva. Ako se s jedne strane ovo stanje stvari čini teškim i nepravičnim, sjetimo se s druge strane da je ono legitiman plod zakona sebičnosti, pod kojim svijet djeluje već šest tisuća godina. Da je ta oblast u mnogočemu bila poštena i otvorena svjedoči činjenica

da su neki od najbogatijih ljudi današnjice život započeli u najskromnijim okolnostima. Ako su neki od njih u stjecanju svog bogatstva koristili beskrupulozna sredstva, sjetimo se da nisu učinili ništa više od mnogih svojih bližnjih koji su imali manje uspjeha u životu – ništa više od onoga što bi većina čovječanstva učinila da su imali priliku i intelektualni talent kako bi ga iskoristili. Budući da je to istina, treba milostivo gledati na bogate i uočiti njihovu zaslugu da su mnogi od njih bili vrlo dobronamjerni i javno i privatno. Prisjetimo se, također, da mnogi od najuspješnijih nisu stekli svoje bogatstvo mljevenjem siromašnih niti tretiranjem njih kao robova, već naprotiv, davali su najbolje plaće, odnosili se prema svojim zaposlenicima najčasnije i doista bili dobročinitelji svijetu jer im je njihova poslovna oštroumnost omogućila pokretanje velikih projekata, koji su dali unosno zaposlenje i velike plaće mnogim njihovim kolegama, koji ne bi bili sposobni za takvo upravljanje.

NEKA ČOVJEK RAZMISLI TREZVENO

Mnogi su u stanju zauzeti razumno, pravedno, filozofsko gledište o gore predstavljenoj temi sve dok im je i samima dovoljno dobro; ali kad dođe štipavica i počnu biti u oskudici, razmišljaju drugačije. Zaboravljaju dio istine o toj temi – misle samo na činjenicu da smo u prirodi i providnosti okruženi prekrasnim blagodatima i golemim mogućnostima, i u borbi za bogatstvom koje su oni proizveli drugi su dobili lavovski udio. S ovog stajališta oni razmišljaju da bogatstvo svijeta i prirast pripadaju podjednako mudrima i nerazboritima, učenima i neukima, ambicioznima i nemarnima, i s tom mišlju u vidu oni su skloni zahtijevati svoj dio i smatrati da je svatko tko ima više od svog udjela po glavi stanovnika to morao ukrasti od svojih bližnjih. Ali budući da su se uključili u jagmu, nadajući se da će biti među uspješnijima, čak priznajući time načela sebičnog natjecanja, sa zlom milošću sada posebno traže greške kod onih koji su bili uspješniji od njih, umjesto da traže greške kod sistema koji je dopuštao, poticao i razvijao sadašnje uvjete. Doista, koliko god naporni bili rezultati sadašnjih uvjeta u svijetu, možemo u potpunosti opravdati božansku providnost u dopuštanju da stvari krenu tijekom koji je doveo do sadašnjeg stanja stvari – do vremena nevolje koje će označiti svršetak ovog doba i inauguracije Milenija.

Bez sebične ambicije da potakne ljude, bez zakona nužde da ubrza kretanje lijenih, tendencija čovječanstva bila bi prema barbarskoj lijenosti, zadovoljstvo kolibom umjesto palačom, zadovoljni sa znakovima, gundanjem i hijeroglifima umjesto sa obrazovanjem. Bez sumnje, uzevši u obzir sve pale

uvjete, Gospodin je učinio najbolju stvar za rasu dopustivši sebičnim ambicijama da pucketaju bičem i potjeraju ostatak svijeta prema višoj civilizaciji od one u koju su potonuli, kako je opisao Apostol u Rimljanima, poglavlja 1 i 2.

„SVE SE NASTAVLJA KAKO JE BILO”

Gospodin preko apostola skreće našu pozornost na činjenicu da će na kraju ovog doba postojati tendencija od strane svjetovnih mudrih da kažu da neće biti promjene razdoblja; da se sve stvari nastavljaju kao što su bile od početka stvaranja i da će se tako nastaviti – da neće biti nikakve promjene. Ovo je izneseno kao odgovor koji će biti dan nekima koji će tvrditi da je nastupila prisutnost Gospodina i promjena dispencijacije – baš kao što mi činimo. Ali u skladu s Riječju Božjom, mi ne slušamo ove svjetovne mudrace, nego slušamo glas onoga koji govori s neba, koji nam jamči veliku promjenu, i da je sada na vratima: (1) Promjena vladara, Knez Svjetla uzima od kneza tame žezlo ovoga svijeta i veže ga, obuzdavajući ga za tisuću godina, da za to vrijeme ne zavodi narode. (Otkrivenje 20:3.) (2) Rušenje svih sadašnjih institucija izgrađenih pod utjecajem kneza tame, a potaknutih neznanjem, praznovjermem i sebičnošću, i zamjena vladavine jednakosti i ljubavi koja će podići sve ljude iz dubine degradacije, mentalne, fizičke i moralne, i dovesti ih sve do potpunog savršenstva ako žele, a time i do razine jednakosti, uništavajući nevoljne kao nestašne i štetne u Drugoj smrti.

Naglašavajući ovu promjenu koju će donijeti, Gospodin preko Proroka izjavljuje da neće zauvijek orati njivu i sijati, nego će u odgovarajuće vrijeme obaviti posao žetve. Opažamo da cijelo polje nije bilo zasijano dobrim sjemenom Evandelja, nego samo malo, ograničeno područje, i da je Gospodin već skoro devetnaest stoljeća zalijevao i drljao ovu sjetvu, i da je vrijeme žetve Evandeoskog doba došlo. Istinito prisposobi našeg Gospodina, Protivniku je bilo dopušteno izvršiti zagađujući posao – pretjerano zasijati polje sjemenom kukolja, i kao posljedica toga prihvatljivi usjev koji sada treba sakupiti je mali u usporedbi s onim što bi očekivali oni koji nisu bili u stanju razlikovati između pšenice i kukolja, između posvećenih vjernika i nominalnih kršćana. Prema našem razumijevanju Biblije, kako je navedeno u svescima STUDIJA SVETOG PISMA, ovaj posao žetve je u tijeku od listopada 1874 i bit će dovršen u roku od četrdeset godina – do listopada 1914. Unutar tog vremena u potpunosti očekujemo da će sva pšenica biti skupljena u žitnicu, proslavljena, i da će kukolj biti skupljen u snopove, ako doista do tog vremena njihovo spaljivanje ne bude počelo. Ne razumijemo da će spaljivanje kukolja biti doslovnom vatrom, niti da će njihovo uništenje značiti uništenje pojedinaca, već jednostavno da će oni prestati postojati

kao imitacija pšenice i zauzeti svoj pravi stav prema svijetu kao njegovi članovi, bez dijela ili udjela u baštini „svetaca u svjetlu.”

JOŠ SEDAM GODINA

Iz prethodno navedenog vidjet će se da je prema našem razumijevanju kršćanski svijet ušao u posljednjih sedam godina žetve u listopadu 1907. Odmah na vrijeme sadašnja panika izazvala je grčeviti drhtaj u kršćanskom svijetu, a naše je predviđanje da će cijelih sedam godina tako svjedočiti nizu panika i poteškoća, od kojih će svaka malo više pritiskati interese čovječanstva, bogatih kao i siromašnih, i svaka dovesti uvjete na malo teži nivo od svog prethodnika, sve dok, s krajem sedam godina, tijekom 1915 godine, prema Bibliji, očekujemo da će anarhija steći prevlast u cijelom kršćanskom svijetu, srušiti sadašnje institucije, civilne i vjerske, financijske i društvene, i općenito gurnuvši siromašni svijet u najtežu nevolju koju je ikada doživio – nevolju tako mračnu, tako strašnu, da je Gospodar, govoreći o njoj, rekao: „Da se ti dani ne skrate, nijedno tijelo ne bi preživjelo.” Ali onda je dodao, da će zbog Izabranih dani biti skraćeni. Izabrana Crkva, u to vrijeme u slavi s Gospodinom, i preuzimajući autoritet svijeta, intervenirat će u pravom trenutku, i božanskom moći i mudrošću izvući red iz zbrke, i uspostaviti u svijetu pravedne uvjete, koje će kako nas Sveto pismo uvjerava tada pozdraviti cijelo čovječanstvo. Oni koji su sada spremni boriti se za sadašnje uvjete tada će, kao rezultat iskustva kažnjavanja, rado tražiti i prihvatiti novi poredak stvari – vladavinu pravednosti i ljubavi pod tisućljetnom vladavinom Kralja kraljeva i Gospodara nad gospodarima, s kojim će na njegovom prijestolju biti povezana Nevjesta, Janjetova žena – izabrano malo stado ovog Evandeoskog doba.

Mi ne prorokujemo; mi samo iznosimo naše pretpostavke, biblijska osnova za koje je već u rukama naših čitatelja u šest svezaka STUDIJA SVETOG PISMA. Čak ni ne tvrdimo da nema greške u našem tumačenju proročanstava i našem kronološkom proračunu. Mi smo ih samo stavili pred vas, ostavljajući svakome da iskazuje svoju vlastitu vjeru ili sumnju u pogledu njih; nego pokazujemo vlastitu vjeru svojim djelima. Čak i naši neprijatelji moraju priznati, a mnogi od njih priznaju, da su činjenice koje su se razvijale iz godine u godinu otkad smo započeli s ovim prezentacijama 1876 godine na najčudesniji, najnevjerojatniji način potvrdile naša očekivanja i nastavljaju to činiti. Na primjer, Židovi nisu razmišljali o povratku u svoju zemlju kada smo 1878 godine istaknuli da je vrijeme naklonosti tom narodu kronološki počelo, u ispunjenju Izajijina proročanstva, „Tješite, tješite narod moj, govori moj Bog. Govorite utješno Jeruzalemu i vapite mu da je njezin određeni

čas ispunjen, da je njezina nepravda oproštena; jer je primila iz ruke Gospodnje dvostruko za sve svoje grijeha.” (Iza. 40:1,2.) O cionizmu se u to vrijeme nije sanjalo, a počeo je poprimati praktični oblik sedamnaest godina kasnije.

„KONFEDERACIJA!” – IZAIJA 8:12

Iz Svetog Pisma smo ukazali na federaciju protestanata koja bi dobila svoj život ili vitalnost kroz povezanost s episkopalnom crkvom, i da bi ova kombinacija protestanata bila jedna strana velikog nebeskog svitka, dok bi rimokatolicizam bio druga strana svitka, i da se ovi neće ujediniti, nego se „kotrljati zajedno kao svitak” tijekom ovog vremena žetve, i zbog potresnog incidenta u vrijeme nevolje i anarhije s kojim će doba završiti. Ali tek sedamnaest godina kasnije ideja o federaciji iznesena je. Ranije se posvuda tvrdilo da je stvar pravednosti unaprijedena natjecanjem između različitih denominacija kršćanskog svijeta. Sada je, međutim, federacija sigurno blizu, i imat će važnu ulogu u vezi s nevoljom koja dolazi na vjerno Malo stado, a kasnije će dobiti božanskim dopuštenjem jednako potpuno svrgavanje kao što je došlo na židovsku instituciju, njegov prototip, 70 godine po Kr. Godine 1878. Kršćanstvo je općenito posjedovalo vjeru u dragocjenu Kristovu krv, otkupnu cijenu: istaknuli smo iz Svetog pisma da će kušnja doći na sve i uglavnom duž ove linije, da će tisuće pasti prema jednom koji bi stajao (Psalam 91:7); da je Kristov križ postavljen kao kamen spoticanja i stijena sablazni za obje kuće Izraelove – za Prirodni Izrael u njegovo vrijeme žetve, i za Duhovni Izrael, Kršćanstvo, u ovom sadašnjem vremenu žetve ovog doba.

Dok danas gledamo oko sebe, vidimo, nažalost, koliko su se istinito ispunila Pisma o ovoj temi. Nijedan koledž ili sjemenište za koje znamo u svijetu ne podučava doktrinu otkupljenja, sam temelj Evanđelja. Neki od njih podučavaju evoluciju, višu kritiku i moral; drugi koji tako otvoreno ne poučavaju, daju sličnu poduku na privatni način – utoliko što je poznato da profesori imaju takva stajališta. Među propovjednicima svih denominacija vrijedi ista stvar: vjerojatno se ne može pronaći niti jedan od deset propovjednika koji bi nedvosmisleno izjavio da je njegova vjera da je Kristova smrt bila otkupnina za Adama i njegovu rasu – da bez njegove smrti kao našeg Otkupitelja, ne bi bilo pomirbe za grijeh, niti oproštenja grijeha, niti budućeg života za bilo koga – jasno je učenje Svetoga pisma. Štoviše, te iste pogreške su spotakle i srušile vjeru većine deklariranih Kršćana, od kojih bi se našlo izuzetno malo onih koji znaju što opravdanje vjerom znači, i koji vjeruju da je Krist umro za naše grijeha i uskrsnuo za naše opravdanje, da smo njegovim ranama iscjeljeni, i da su kazne potrebne za osiguranje našeg mira s Bogom položene na njega

koji je umro, Pravedan za nepravedne, da bi nas mogao vratiti u sklad s Bogom. Što se tiče nadolazeće generacije, ona odrasta u nevjeri što se tiče temeljnih načela pravog Kristovog Evanđelja. Poučava se u „drugom evanđelju,” koje nije drugo, jer uistinu nema dobre vijesti osim one koju je sam Bog dao, oproštenje grijeha zaslugom dragocjene krvi Kristove. Ne samo na koledžima, već i u srednjim školama, a sada u novije vrijeme i u gimnazijama – da, čak i u nedjeljnim školama – teorije više kritike u odnosu na Bibliju, i evolucije u odnosu na našu rasu, su poučavani. Jedan potkopava vjeru u Bibliju, drugi stavlja pred um mladih jednu drugu teoriju, suprotnu biblijskoj, koja – podržana od učitelja, profesora i propovjednika i drugih – uzrokuje biblijsku teoriju o savršenom Adamu i njegovom padu s prvobitnim grijehom, njegovo otkupljenje od strane Spasitelja i njegova konačna obnova u „vremenima obnove svega što je Bog rekao” – te sve ovo čini apsurdnim, nerazumnim.

VRIJEME NEVOLJE

Slično je otkriveno da je biblijska prezentacija vremena nevolje točna. Korak po korak uvjeti su se približavali velikom vrhuncu koji objavljuje Sveto pismo. Obrazovanje i opće prosvjetljenje i izumi – blagoslovi koji pripadaju jutru nove dispencije koja će svanuti – probudili su svijet u njegovom sadašnjem brzom ritmu i okrenuli umove masa prema sebičnosti i obožavanju Mamona u značajnoj mjeri. To štovanje Mamona ne dijele samo bogati nego i siromašni. Jedan čovjek juri za bogatstvom od tisuću dolara, drugi za jednim od milijun, treći za stotinama milijuna, ali gotovo svi su u potrazi za bogatstvom. Ako se tvrdi da to više vrijedi za narod Sjedinjenih Američkih Država nego za Europu, odgovaramo da bi to moglo biti tako, jer su u svakom smislu riječi ljudi Amerike probuđeni barem deset godina ispred Evrope; ali pokazatelji su da se cijeli svijet budi vrlo brzo, i njegovo buđenje će biti grublje od našeg, s ništa manje napornim rezultatima.

Ne krivimo ljude za njihovo buđenje u jutarnjim satima; ne krivimo ih da su u svojoj gladi za udjelom u divnim blagoslovima koje je Bog dao u sadašnjem vremenu sa sebičnom energijom krenuli u zaštitu svojih prava i stjecanje većih privilegija putem sindikata i federacija. Bili bismo najskloniji pronaći greške u nepravednim i nerazumnim zahtjevima i metodama koje se ponekad koriste. Pa ipak, čak i ovdje u velikoj mjeri suosjećamo kada se sjetimo da ovi, gladni svog razmjera sadašnjih blagoslova, nemaju vodstvo Gospodina, njegove Riječi i njegova Duha, koji bi im pokazali mudar i ispravan put. Stoga neki od njihovih poteza ne samo da rezultiraju katastrofalno za njih same, nego ponekad nanose nepotrebne teškoće nekima od dobronamjernih kapitalista i poslodavaca. S druge strane, ne smijemo biti iznenađeni što su

kapitalisti oštrog uma, koji život smatraju borbom i igrom, upotrijebili svoju brzu inteligenciju kako bi ojačali vlastitu poziciju, zadržali prednost u svojim rukama i povećali je kombinacijama i povjerenjima, eliminirajući konkurenciju i općenito dajući sebi prednost. Što više možemo očekivati od tjelesnih ljudi koji djeluju prema prirodnim zakonima, rastući sve više i više bez poštovanja prema božanskoj Riječi, i sve više simpatizirajući teoriju evolucije – da je zakon prirode da prežive najsposobniji, i da s nepodobnima ne treba previše suosjećati, već im se dopustiti da ispadnu iz utrke za bogatstvom i položajem, pa čak i za pravom na život? Tako se nalazimo na pragu onoga za što vjerujemo da je posljednjih sedam godina ovog evanđeoskog razdoblja.

SADAŠNJI FINACIJSKI GRČ

Svi financijeri se na kraju moraju složiti da je sadašnji finacijski grč izravno uzrokovan sebičnošću od strane bankara, itd., a gotovo svi bogati su izravno ili neizravno bankari ili direktori banaka. Pronicljivi bankari shvaćaju da njihov posao napreduje proporcionalno tome koliko je količina novca u valuti mala u usporedbi s količinom poslovanja. Stoga se nastoji obuzdati novac u zemlji, a u vrijeme kada je izbila sadašnja panika iznosio je u ovoj zemlji oko 24,50 USD po glavi stanovnika. Od tada je povećan izdavanjem većeg broja novčanica Nacionalne banke, itd., na oko 33,00 dolara po stanovniku, što je više nego u bilo kojoj drugoj zemlji. Međutim, poduzetništvo, itd., ovdje je toliko veće nego drugdje da po našem sudu još uvijek imamo samo jednu trećinu iznosa novca koji je zemlji stvarno potreban. Svjetski bankari praktički kontroliraju vlade po ovom pitanju i oni zagovaraju što je moguće manji obujam – što je moguće manji da se ne riskira panika. Zašto? Zato što zarađuju na kamatama i popustima, a u korist im je što građanima nedostaje novca i moraju posuđivati. Što se oskudniji novac može zaraditi bez narušavanja prosperiteta i promicanja panike, to će veći biti zahtjevi zajmoprimaca i veća njihova zarada.

Banke s ponosom reklamiraju ogroman iznos svoje dobiti i viška iznad temeljnog kapitala, pokazujući svoj prosperitet i stabilnost. Da je novca tri puta više, kamatne stope bi bile oko jedne trećine današnjih, a bankari ne bi bili puno bogatiji od ostatka ljudi. Kao ilustraciju kako oskudica novca ide u korist banaka, bilježimo slučaj Pittsburžanina koji je nedavno zapao u finacijske probleme i prijavio se u ustanovu u ovom gradu čiji kapital i višak iznose mnogo milijuna dolara. Nakon što su ispitali njegovu imovinu, dali su mu 250.000 dolara na kredit i uzeli od njega hipoteku na 350.000 dolara – čime su, zbog potrebe slučaja, dobili 100.000 dolara. Da je novca bilo u izobilju, taj bi zajmoprimac našao mnoge spremne priskočiti mu u

pomoć pod mnogo jeftinijim uvjetima. Ovu stvar detaljno spominjemo kako bismo skrenuli pozornost na činjenicu da je sebičnost u osnovi gotovo svih finacijskih nevolja, a upravo će sebičnost biti kriva za konačni slom koji Sveto pismo predviđa i koji očekujemo 1915 godine.

Već smo primijetili (sv. IV., poglavlje VIII.) da je demonetizacija srebra bila stvar koju su potaknuli bankari. Istakli smo da je to bilo štetno po interese javnosti. Smanjilo je svjetski novac barem za polovinu. Kad bi se srebro remonetiziralo, poslovanje u svijetu ne bi imalo previše novca za profitabilno rukovanje, ali ta veća količina novca učinila bi bankarski posao manje profitabilnim. Bankari poručuju javnosti da je potrebno manje novca po glavi stanovnika nego do sada, jer našim vrhunskim bankarskim mogućnostima jedan dolar juri i tijekom godine plati tisuću dolara duga. Slažemo se da svijet ima briljantne financijere, da je naš bankarski sustav u mnogim aspektima sjajan i da je stvaranje jednog dolara za tisuću vrlo mudro za bankare i vrlo profitabilno za njih. Međutim, kad bi jedan dolar obavljao jednu trećinu posla kao sada, opasnost od panike bila bi proporcionalno smanjena, a prosperitet banaka bi se također smanjio. Finacijska pitanja nalikuju vrhu, čija je točka novac, a gornji dio sastavljen od obveznica, dionica, hipoteka, vrijednosnih papira koji predstavljaju vrijednost. Sve dok se vrh vrti velikom brzinom, može stajati uspravno na šiljku, ali kad se nešto dogodi da ga prevrne, teško ga je natjerati da se ponovno okrene. Teški vrh državnih dugova, vrijednosti zemljišta, itd., koji sada prevladavaju diljem svijeta, prevelik je u odnosu na svjetski novac. Ali nismo mislili da će se uvjeti bitno promijeniti. Bankari imaju povjerenje javnosti, velikih i malih, i nastaviti će održavati svoju sadašnju moć, a ti i drugi štetni utjecaji imat će mnogo veze s iznošenjem velike nevolje u svoje vrijeme, kroz „nedostatak povjerenja.“

MUKE RADANJA NOVE ERE

Ne želimo reći da banke u zemlji nisu zdrave, pouzdane. Upravo suprotno: vrlo su bogati – ako se njihovo bogatstvo mjeri vrijednosnim papirima koje posjeduju. Očekujemo da će se sadašnji stres uskoro znatno ublažiti, ali ne očekujemo da ćemo vidjeti tako veliki prosperitet kao što je to bio slučaj posljednjih nekoliko godina; radije će doći do nižeg stupnja, s opetovanim trzajima ili grčevima nevolje, u skladu s apostolovom ilustracijom da ova nevolja dolazi na svijet „kao muka na trudnu ženu.“ Posljednji grč, koji očekujemo 1915, rodit će novu dispenciju mira i blagoslova, Tisućljetnu vladavinu Mesije, u kojoj se nadamo sudjelovati, za blagoslov i uzdizanje svijeta.

Šta da napravimo? Mnogi se raspituju koji je najmudriji postupak s obzirom na naša očekivanja. Ako se pod ovim upitom misli, kako se može pobjeći? Naš

odgovor je da će biti nemoguće izbjeći nadolazeću nevolju osim smrću, jer prema Svetom pismu bit će širom svijeta, svačija ruka protiv bližnjega, nema mira ni onome tko izlazi ni onome tko ulazi. Shvaćamo da Sveto pismo uči da će svi „pobjednici,” „sami Izabrani,” nestati prije 1915 i njezinog strašnog kolapsa, iako bi prije toga mogli proći kroz značajnu mjeru progona, i naravno da bi dijelili s drugima tuđe i zbunjenosti daljnjih grčeva nevolje. Naš bi savjet općenito bio: „Uzdaj se u Gospodina i čini dobro,” iskazuj vjeru i duh zdravog razuma. Zapamtite Gospodinovo obećanje da će se brinuti za sve koji su njegovi i učiniti da sve stvari zajedno rade za njihovo dobro. Oslonite se na to i pokažite svoju vjeru mirnim, tihim ponašanjem usred nevolje. Što se tiče onih koji posjeduju novac, nudimo prijedlog da je mala kuća jedna od najsigurnijih zamislivih investicija.

Kad bi banke nekoliko godina kasnije postale potpuno nesolventne, kao što očekujemo, novac u njima i u osiguravajućim društvima itd. bio bi praktički izgubljen; ali dom dobro prilagođen nečijim potrebama i dalje bi imao vrijednost. Neki su se pitali bi li mala farma bila isplativa u vrijeme nevolje. Odgovaramo da gdje god je Gospodnja moć čuvanja, tamo je sigurnost; da će, koliko god ljudska prosudba mogla ići, na farmi biti jednako malo sigurnosti kao bilo gdje drugdje, jer u vrijeme za koje očekujemo da će skitnice i lopovi zauzeti seoska područja i napadati čovjeka namjernika jednako ako ne i više od stanovnika grada. Ako pokušavamo locirati obitelj male djece, skloniji bismo bili gradu umjerene veličine, ne proizvodnom gradu niti rudarskom selu, već, ako je moguće, fakultetskom gradu, naseljenom inteligentnom srednjom klasom, gdje bi vladao red poštovaniji i produženiji. Ali najmundrije i najbolje nasljeđe koje možemo ostaviti našim prijateljima bilo bi dobar primjer poštovanja poštenja, morala i poštovanja prema božanskim stvarima. Znati da se u to vrijeme skriva novac značilo bi pozvati lopove i mučiti, a možda i smrt. Ako bi se u predloženom malom gradu moglo imati dovoljno veliko mjesto za vrt iza kuhinje, bilo bi poželjno. To će, međutim, biti vrijeme da se pokaže istinitost Gospodinovih riječi: „Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gdje moljac i rđa kvare, i gdje lopovi provaljuju i krađu, nego sabirajte sebi blago u nebo.”

IZGLEDI ZA DJELO

Očekujemo još dvije dobre godine vezane uz djelo žetve. Već primjećujemo da su neki koji su do sada bili protivnici Istine iznenađeni munjevitom brzinom kojom su sadašnje financijske nevolje stigle na zemlju i proširile se od oceana do oceana, a možda još mogu utjecati na Europu. Čini se da u tome čitaju potvrdu naših očekivanja, i da su u skladu s time spremniji istražiti duhovnije značajke u našim prezentacijama.

Budimo brzi da iskoristimo svaku priliku da Istinu stavimo u ruke javnosti. Neki od kolportera pišu nam da su već primijetili prilično popuštanje u djelu. Od drugih imamo obrnuto izvješće, da kad oni spomenu da **STUDIJE SVETOG PISMA** koje prodaju objašnjavaju paniku i pokazuju iz Svetog Pisma izgleda i za kapital i za rad, pronalaze mnoge zainteresirane za kupnju, a vjerujemo da će čitati i postati više temeljito informirani glede svih značajki božanskog plana. Tijekom sljedeće dvije godine, čak i ako prosperitet ne bude tako velik kao sada, očekujemo da ćemo vidjeti kako će djelo napredovati, i možda isto toliko ili više dokaza o sakupljenoj pšenici kao u prošlosti. One koji ne mogu sve svoje vrijeme posvetiti kolporterskom radu, ponovno podsjećamo na volonterski rad, te da u ovom odjelu svi mogu služiti. Već dogovaramo veliku proizvodnju traktata tijekom 1908. Isprva ćemo ugovoriti najmanje dva milijuna, a prema sadašnjim izgledima neće nedostajati financijskih sredstava za udvostručenje tog broja.

Ostaje uglavnom u rukama naših čitatelja da odrede što će biti proizvodnja za godinu 1908. Upamtite, da su oni besplatni i vozarina plaćena do vašeg mjesta. Kada pišete o njima, navedite količinu koju biste željeli imati, a također spomenite navodno stanovništvo okruga za koje se nadate da ćete služiti, kao i broj koji će surađivati s vama u volonterskoj službi. Mislimo da nije nerazumno pretpostaviti da bi procjena našeg Gospodina blaga sakupljenog na nebu uključivala takve volonterske usluge, ili bilo koju vrstu usluge koju bismo pružili njemu i njegovoj stvari.

„ŽARKE KUŠNJE KOJE ĆE TE ISKUŠATI”

Sada dolazimo do najvažnijeg obilježja ovog pogleda na budućnost – posljednjih sedam godina žetve. Dok, kao što je sugerirano, očekujemo da će se žetva nastaviti, da će se Istina proširiti vrlo široko, također očekujemo da će drugi dio žetve biti u tijeku, naime, vršidba i vijanje pšenice već skupljene s terena. Prije nego bude spremna za žitnicu, očekuju se ovi nevoljni procesi vršidbe i vijanja. Ako je naše predviđanje ispravno, to podrazumijeva da će biti posebnih kušnji i testova vjere i strpljivosti i poniznosti i odanosti Gospodinu i braći, na onima koji su već u svjetlu Sadašnje Istine. U kojoj mjeri još uvijek imamo pljevu i slamku svjetovnih osjećaja koji se vežu za nas kao nova stvorenja, kao zna pšenice? U kojoj mjeri nas drže ti zemaljski interesi i ambicije? Moramo biti oslobođeni, a očekivana iskustva bit će one vrste koja je neophodna za potpuno odvajanje od stvari svjetovnosti i grijeha. Što se tiče naših srca, ona moraju doseći apsolutno savršenstvo namjere i nastojanja, koliko god nesavršeno mogli kontrolirati naša smrtna tijela: inače nismo sposobni za Kraljevstvo, nismo sposobni da budemo sabrani u žitnicu. Biti unaprijed

upozoren znači biti unaprijed naoružan. Apostol izjavljuje: „I od vas samih će ustati ljudi koji će govoriti izopačene stvari da privuku sljedbenike za sobom.” Posljednji tjedan službe našeg Gospodina bio je jedan od svih najpunijih događaja, i onaj koji je svjedočio njegovoj najvećoj pobjedi s ljudima kada su ga pozdravljali kao Kralja dok je sjedio na magarcu. Pa ipak, isti je tjedan značio najtežu kušnju za sve njegove učenike i sramotnu smrt našeg Gospodina. Stoga se nećemo iznenaditi ako se tijekom ovih sedam godina dogodi nešto sličnog karaktera – prosperitet djela usred najžešćeg protivljenja.

Apostol, govoreći o našem vremenu, spominje „opasnosti među lažnom braćom,” a već saznajemo da se neki od njih hvale koliko će moći spriječiti žetvu tijekom iduće godine. Ali također čujemo Riječ Gospodnju koja nas uvjerava da je veći onaj koji je s nama od svih koji su protiv nas. Opet čujemo njegov glas kako govori: „Neka se ne uznemiruju srca vaša,” i opet: „U tišini i pouzdanju bit će vaša snaga.” Dakle, sav pravi Gospodinov narod treba razmišljati – „Nijedna od ovih stvari nas ne pokreće” – ništa nas od ovih stvari neće spriječiti u našoj vlastitoj vjernosti Gospodinu i djelu žetve. Budimo zadovoljni čekajući dok veliki glavni žetelac na kraju ne podijeli svoje nagrade i blagoslove. Neprestano tražimo njegovo odobravanje i s vremenom možemo čuti njegov glas kako govori: „Dobro učinjeno, dobri i vjerni slugo: u malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti. Uđi u radosti tvoga Gospodara.”

Ovdje je prikladno da podsjetimo Gospodinov narod na Učiteljeve riječi u smislu da postoje samo dva velika kapetana u sadašnjem sukobu – da je on sam glava i vođa jedne strane, a Protivnik glava i vođa drugi. Uvjeravao nas je da ne možemo služiti Bogu i Mamonu, sebičnosti. Nagovijestio je da bismo mogli biti u opasnosti da pogriješimo kojem od ova dva gospodara služimo kada je rekao, „Njegove ste sluge kojemu služite.” Implikacija je da bi neki mogli služiti Protivniku i pogrešno sebe smatrati slugama

PRIPRAVLJANJE PUTA GOSPODINU

– IVAN 1:19-34 – 12 SIJEČNJA –

Ključni tekst: „Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta.”

NAŠ Gospodin je izjavio o svom prethodniku: „Zaista, kažem vam, nije se pojavio veći prorok od Ivana Krstitelja.” Značenje riječi prorok je „navjestitelj” – međutim, ne nužno navjestitelj budućih stvari. Na primjer, Sveto pismo ukazuje na proroke i vidoce, a potonji se posebno odnose na viđenje vizija i predviđanje nadolazećih događaja. Strogo govoreći, prorok je onaj koji poučava ili naviješta, iako su u mnogim slučajevima te dvije kvalitete spojene u jednoj osobi. Tako je bilo u slučaju Ivana Krstitelja. On nije bio samo prorok koji je objavio važnu poruku ljudima da se trebaju pokajati,

Gospodnjim. Potičemo sve da pažljivo razmisle u ovom smjeru, da zapaze što je bilo vodstvo božanske providnosti tijekom vremena žetve, da zapaze duh koji pripada djelu – duh samopožrtvovnosti, duh odanosti Riječi, duh ljubavi prema braći do mjere polaganja života u službi njima. Također trebamo uočiti duh ili sklonost Protivnika, da on nije da gradi nego da ruši, da nije u skladu s djelom žetve velikog Žeteoca, da je sebičan i ambiciozan, i sklon vrijeđanju i „ispaljivanju strijela, čak i gorkih riječi,” protiv onih koji žele služiti Gospodinu i njegovoj stvari, od kojih više ne dobivaju strelice zauzvrat. – Psa. 64:3.

Imajmo na umu na početku ove godine riječi našeg Učitelja upućene apostolima u času u Getsemani: „Bdijte i molite da ne padnete u napast.” Sjetimo se da je revni Petar bio taj koji je najhrabrije rekao: „Gospodine, ako te i svi ljudi ostave, neću ja!” on je bio taj koji je spavao dok je možda izrekao neke riječi ohrabrenja i pridružio se Učitelju u molitvi, i on je bio taj koji je kasnije privremeno pao iz svoje postojanosti i pridružio se neprijateljima Gospodina zanijevajući ga. Drago nam je da je na kraju sam ozdravio uz pomoć Gospodina, ali koliko bi bolje bilo, koliko sretnije za njega da je bdio i molio. Tako i s nama – slijedimo stope našega Gospodina, bdijući i moleći, hodajući oprezno; položimo svoje živote jedni za druge u službi Istine, ne vraćajući zlo za zlo niti vrijeđanje za vrijeđanje, nego naprotiv blagoslivljajmo one koji nas žele povrijediti i molimo za njih, shvaćajući da ne čine sami od sebe stvari nego zbog Protivnikove zablude, baš kao što imamo sigurnost da su oni koji su razapeli Gospodina bili pod Sotoninom zabludom, kao što apostoli kažu, „Znao sam da ste to učinili iz neznanja, kao i vaši vladari.” „Jer da su znali, ne bi razapeli Gospodina slave.” Dakle, oni koji se sada suprotstavljaju Istini čine to zato što su njihove oči i uši zadržane zbog Protivnika, i zato što su sebi dopustili da se zapletu u njegove varljive zamke i ambicije. Nadamo se i molimo za njihovo oslobađanje, njihov oporavak, dok se klonimo njihovih puteva.

itd., već je preorekao nadolazeće događaje – kao što je, na primjer, u ovoj lekciji preorekao da je naš Gospodin Janje Božje koje bi trebalo uzeti grijeh svijeta. Također je objavio da će Gospodin krstiti ljude Duhom Svetim i ognjem. Nije bilo većeg proroka od Ivana, jer nikome od njih nije bila povjerena važnija služba Gospodnja. Drugi su preorekli dolazak Mesije, njegovo rođenje od djevice, njegovo odvođenje kao janje na klanje, njegovo raspeće, njegovo uskrsnuće itd., ali Ivanu je dana vrlo časna služba da bude prvi izravni navjestitelj ili vjesnik Sina Božjega, čovjeka Krista Isusa.

Dok razmišljamo o ovom časnom položaju koji je Ivan zauzimao, sjetimo se Učiteljeve riječi o toj temi – „Ipak, kažem vam, tko je najmanji u Kraljevstvu nebeskom, veći je od njega.” (Mat. 11:11.) Kakva misao postoji ovdje u pogledu časti koju je Bog dodijelio apostolima i svima koji su od njihovog vremena povjerovali u Gospodina preko njihove riječi i stupili u vitalan odnos s njim kroz vjeru i posvećenje. U mjeri u kojoj shvaćamo tu čast da budemo Božji veleposlanici, budimo vjerni u korištenju prilika i privilegija koje nam se pružaju. Ivanu je bila čast biti navjestitelj Gospodina u tijelu; naša je čast da nam je dopušteno proglasiti paruziju Sina Čovječjeg i njegovu slavnu vladavinu, koja će uskoro biti inaugurirana za blagoslov svih obitelji na zemlji. Budimo vjerni čak do zatvora, čak do smrti, čak i do odrublivanja glave, ako je takva providnost Božja.

Ivanov navještaj je bio: „Približilo se kraljevstvo nebesko, obratite se” – reformirajte se, pripremite se za to. Prerekao je da će naš Gospodin postupati s izraelskim narodom kao žetelac, da će pšenicu vijati, i pljevu baciti u oganj. Ponovno je izrazio istu misao, rekavši: „On će [neke od vas] krstiti Duhom Svetim, a (druge od vas) ognjem.” Ta su se proročanstva točno ispunila. Naš je Gospodin izvršio djelo žetve u tom narodu, kao što je rekao svojim učenicima: „Ja vas šaljem da požanjete ono na čemu se niste trudili.” Tri i pol godine Gospodin je žeo i skupljao prvine plodova tog naroda kao njegovi učenici, i na njih je na Pedeseticu izlio Duha Svetoga. Zatim su apostoli okupili druge prije vremena za spaljivanje pljeve, „vatreno krštenje” koje se dogodilo na kraju njihove nacionalne povijesti, koja je kulminirala 70. godine po Kr. potpunim uništenjem grada, hrama i cijele njihove državne uprave. Slično mi koji živimo u vrijeme žetve ovog doba, i koji objavljujemo prisutnost, parousiu, Sina čovječjeg, svjesni smo da se djelo žetve sada obavlja u kršćanstvu, nominalnom Duhovnom Izraelu, i da će sva pšenica biti sakupljena u žitnicu, iza zastora, i da će brzo doći na svijet, posebno na klasu kukolja, vrijeme nevolje kakvog nikada nije bilo otkako postoji nacija – božanska priprema za uspostavu Mesijinog Kraljevstva u moći i velikoj slavi za blagoslov svih obitelji na zemlji.

„MI SMO ABRAHAMOVA DJECA”

Ivanova najava da će grijeh ikome zabraniti udio u Kraljevstvu, te da se stoga svi trebaju pokajati i tražiti božansko pomirenje i okrenuti novi list, bila je šok za neke koji su prošli kao Božji sveti ljudi – farizeji i svjetovno mudri saduceji, viši kritičari, nevjernici. Dok su neki od njih poslušali i priznali svoje grijehe i popravili se, drugi su se osporavali, tvrdeći da su Ivanova učenja ekstremna i nerazumna. Njihov argument je bio da je Bog obećao Kraljevstvo

Abrahamovom potomstvu. Ne postoji niti jedan drugi narod Abrahamova potomstva i niti jedan drugi tako svet ili vrijedan kao mi, a obećanje Kraljevstva pripada svim Židovima bez obzira na njihovu svetost. Dakle, oni koji su stvarno prihvatili Ivanovo svjedočanstvo bili su uglavnom siromašni, priznati grešnici. Imamo Božju riječ za to da je nacija u cjelini poslušala, prihvatila Ivanovu poruku, povjerovala bi u Isusa. Stoga možemo dobro pretpostaviti da su od 500 braće koji su postali učenici našeg Gospodina prije njegova raspeća i koji su imali privilegiju vidjeti ga nakon njegova uskrsnuća, mnogi od njih bili oni koji su čuli i poslušali Ivanovu poruku. Možemo također pretpostaviti da je znatan broj onih koji su povjerovali na dan Pedesetnice i poslije bili oni koji su čuli Ivana i bili kršteni od njega za oprostjenje grijeha i popravak života. Tako božanske pripreme i kanali surađuju za blagoslov iskrenih srca, bez obzira na njihovu poziciju u životu, visoko ili nisko, bogato ili siromašno.

PRETEČA NAŠEG GOSPODINA

Na Istoku u stara vremena, pa i danas, velikim osobama na njihovim putovanjima prethode vjesnici ili preteče koji krče put. Dr. Trumball opisuje ulice istočnjačkog grada, „dobro pune polugolih bogalja, slijepih prosjaka, taštih žena i muškaraca u odjeći jarkih boja, magaraca koji kaskaju kroz gužvu. Iznenada iz sve te zbrke začuo se oštar, čuo se jasan glas, 'O ah! O ah!' – što znači, Čuvajte se – od mladog Egipćanina, veselo odjevenog, koji je dolazio u bijeg, zamahujući laganim štapom u ruci i ponavljajući svoje povike gomili na ulici napravite put za one koji će ga slijediti. Blizu iza njega stigla je otvorena kočija koju je vukla skupina raskošnih konja, u kojoj je bio službenik vlade. Tijekom mog boravka u Kairu jedan od najčešćih prizora bila je kočija paše, ispred prepune ulice od strane jednog ili više prethodnika, koji glasno pozivaju na raščišćavanje puta.”

Ivan Krstitelj je trebao biti preteča našeg Gospodina u tijelu – očistiti put, objaviti – da bi mogao biti ispravno primljen, itd. Ali Ivan nije ispunio sva proročanstva koja se odnose na ovo čišćenje puta i pripremanje za Mesijino Kraljevstvo, koji glasi:

„Glas onoga koji vapi u pustinji: „Pripremite put GOSPODNJI, poravnajte u pustinji glavni put Bogu našem. Svaka dolina neka se povisi i svaka gora i brdo neka se slegne. I što je iskrivljeno, neka se poravna, i hrapava mjesta neka budu ravna.” – Iza. 40:3,4.

VEĆI ILIJA

Podsjećamo naše čitatelje da smo u drugom svesku STUDIJA SVANUĆA, poglavlje VIII., iznijeli dokaze da kao što je Ivan u tijelu predstavio Isusa u tijelu i tako ispunio djelo preteče, tako je Crkva u tijelu

tijekom ovog Evanđeoskog doba bila veći Ilija, čija je zadaća navijestiti drugi dolazak Krista, Kralja slave, i pozvati na raščišćavanje puta za njegovu Tisućljetnu vladavinu. Kako svi imate ovu prezentaciju, nećemo ulaziti u raspravu o njoj ovdje.

Obratimo pažnju na prethodno proročanstvo: Vidimo da je Ivanova služba postigla relativno malo toga; trajala je manje od dvije godine i zahvatila vrlo mali udio jedne generacije, jedne nacije. Ali upravo je to poruka koju svijetu svjedoči veći Ivan, veći Ilija, Crkva Krista u tijelu. Njegova poruka, koju je izrekao Apostol, jest da je svijet u stanju pustinje i da mu je potrebna prisutnost velikoga Kralja da izvuče red iz svoje zbrke. Njegova je poruka da oni koji čuju trebaju hodati oprezno, trebaju napraviti ravan put u pustinji, povišenu cestu za dolazećeg Kralja. Više od ovoga, pokazuje da će cijela vladavina Isusa i Crkve tijekom Tisućljeća biti priprema svijeta za Jehovinu prisutnost, da Zemlja ponovno postane njegovo zeleno podnožje umjesto pustinje, odbačena i osuđena od njega zbog grijeha.

Ne samo da je djelo Crkve u tijelu istaknuto u ovom proročanstvu, nego je također prorečeno i djelo Krista i Crkve u slavi tijekom Milenijskog doba – „svaka će se dolina uzvisiti,” što znači da će ponizni biti uzdignuti iz degradacije, a oni koji su dosegli visoke položaje utjecaja i bogatstva pod vladavinom grijeha bit će poniženi pod vladavinom pravednosti, i stoga će simbolično „svaka planina biti spuštena.” Sve će velike stvari koje pripadaju sadašnjem vremenu grijeha i nesavršenosti biti ispravljene, a neprikladne stvari sve će biti izglađene; tako da će na kraju svijet čovječanstva, kao rezultat djela „Vremena obnove svih stvari,” ponovno biti u skladu s božanskom voljom i božanskim zakonom ljubavi, biti spreman za povratak božanske prisutnosti, kako ga predstavljaju proroci riječima: „On će proslaviti mjesto svojih nogu.”

„TKO SI PA TI?”

Ovo je bilo pitanje postavljeno Ivanu Krstitelju – „Jesi li ti Mesija?” Ne. „Jesi li ti Ilija?” Ne. „Jesi li ti onaj prorok kojeg je spomenuo Mojsije?” (Djela 3:21,23.) Ne. „Tko si onda ti? Zašto dolaziš na ovaj način, govoreći kao s autoritetom?” Ivanov odgovor je bio: „Ja sam glas onoga koji viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnajte mu staze... Ja vas, doista, krstim vodom. Ali dolazi moćniji od mene, kome nisam dostojan odvezati remen na obući njegovoj.” (Luka 3:4,16.) Tako je Ivan objavio veličinu Mesije i vlastitu beznačajnost u usporedbi. Zasigurno se mi koji smo njegov antitip možemo osjećati vrlo ponizno u pogledu svih naših privilegija u vezi s objavom slavnog Kraljevstva. Svaki drugačiji stav bio bi nedostojan nas kao njegovih predstavnika i veleposlanika. Pjesnik izražava ovu stvar, govoreći:

„Budite radije ništa, ništa –
Njemu neka se dižu glasovi;
On je izvor blagoslova,
Da, dostojan je hvale.”

Koliko je ova objava slična onoj koju je dao Ivan. Tu je Isus bio prisutan u tijelu, nudeći se tjelesnom Izraelu. Sada je prisutan kao duhovno biće i jednako nepriznat. Tamo su ga naposljetku prepoznali svi pravi Izraelci; ovdje očekujemo da će njegovu prisutnost, parousia, prepoznati svi pravi duhovni Izraelci prije nego što završi „žetva.” Nije uputno bacati ovaj biser dragocjene istine pred svijet niti pred neposvećene. Činjenice o Gospodinovoj prisutnosti, da je žetva sada u tijeku, da će pšenica uskoro sva biti sakupljena i da će se vatra nevolje na kukulju uskoro zapaliti samo su za one koji su „pravi Izraelci,” gladni i žedni za pravednošću. Ali ove su istine doista hrana u pravo vrijeme za sve mudre djevice.

„EVO JAGANJCA BOŽJEG”

Dok se snaga i veličanstvo našeg Gospodina simbolično spominju kada ga se naziva „Lav iz Judinog plemena,” oslikavajući tako njegovu silnu moć kao Milenijskog Kralja, slika janjeta mu je svakako vrlo prikladna u vezi s njegovom zemaljskom službom i žrtvom za naše grijeha. Njegovo podlaganje Očevoj volji u svakoj pojedinosti i na kraju čak do smrti, čak i smrti na križu, bilo je vrlo poput janjeta. Nadalje, on je bio Božje Janje u smislu da je njegova žrtva za naše grijeha bila božanska priprema, Očev plan. Biblijska izjava je da je Bog dao svog jedinorođenog Sina da bude čovjekov Otkupitelj, da je poslao svog Sina u svijet – Sina koji rado vrši Očevu volju. Sve ove misli lijepo se stapaju zajedno u ovaj izraz, „Janje Božje.” Štoviše, to nas podsjeća na misao o nužnosti žrtve za naše grijeha. Ni na koji drugi način janje ne bi moglo uzeti ili ponijeti grijeh svijeta. Kako smo sretni što Gospodinovom milošću ne samo da imamo oči razuma da ga vidimo kao našeg velikog Učitelja, Pastira, nego i oči da vidimo i umove da shvatimo da je on doista bio Jaganjac Božji, čija je žrtva u našu korist poništiti naše grijeha, njihovu kaznu, itd. Samo oni koji mogu prepoznati Isusa kao Janje Božje, Nosioca grijeha, mogu imati opravdanje vjerom ponudeno vjernicima u ovom Evanđeoskom dobu. Nikada nemojmo izgubiti iz vida ovu značajku Istine, Tko god izgubi svoju odjeću pravednosti kroz vjeru u krv, gubi sve onoliko koliko Sveto pismo otkriva.

UZIMANJE GRIJEHA SVIJETA

Kako su divne izjave božanske Riječi! – kako točne! Od Ivana, kao Židova, ne bi se očekivalo da razumije sve što su njegove riječi objavile, jer su Židovi posebno očekivali da će Mesija uzeti grijeha Židova, i da će onda oni, kao Božje Kraljevsko

Svećenstvo, ispraviti svijet u pravednosti. Ali Ivanova izjava ide dalje od ovoga, i uključuje i sve pogane. Mudrost s visine koja je vodila ovu proročansku izjavu nadilazi ono što većina Gospodinovog naroda danas može razumjeti. Čini se da je današnja opća misao da grijeh svijeta nikada neće biti uklonjen – da će svijet potonuti u vječnu muku pod teretom grijeha – Adamove osude, dopunjene osobnim prijestupima. Kršćanstvo, crkvenost, danas ne zna ništa o Spasitelju koji će kao Jaganjac Božji uzeti grijeh svijeta. Ja! jao jadno, slijepo kršćanstvo! Ono je pročitalo ove riječi i druge slične izjave Svetoga pisma, a da od njih nije dobilo pravi blagoslov koji sadrže. Sjetimo se u vezi s tim apostolove izjave da je „čovjek Krist Isus dao samoga sebe kao otkupninu za sve,” i sjećamo se njegove daljnje izjave da je Isusova žrtva bila „pomirnica za naše grijeh [grijeh Crkve], i ne samo za naše, nego i za grijeh cijelog svijeta.” (I. Ivanova 2:2.) Zaista, kao što je Gospodin objavio, kao što su nebesa viša od zemlje, tako su moji putovi viši od vaših putova i moji planovi od vaših planova. Kako nam je drago što smatramo da Bog nije niti mali, zao niti osvetoljubiv, nego veliki Bog čiji čudesni plan do sada nadilazi ljudsku misao. Dok gledamo očima našeg razuma, shvaćamo mjeru ispunjenja apostolove molitve, koja je, bez sumnje, uključivala i nas: „Priginjem koljena pred Ocem Gospodina našega Isusa Krista,... da budete sposobni sa svim svetima shvatiti što je širina i dužina i dubina i visina; i upoznati ljubav Kristovu koja nadilazi sve.” – Efež. 3:14,18,19.

PRED NJIM JE NJEGOV RAD

Ivan Krstitelj je govorio o Jaganjcu kao o prisutnom, ali o poništenju grijeha svijeta kao budućem djelu. I ovaj je rad još nedovršen. Naš je Gospodin doista umro kao Janje, njegova je žrtva doista bila potpuno zaslužna i zadovoljavajuća za Oca, što dokazuje njegovo uskrsnuće od mrtvih i uzvišenje u slavu i moć. Ali u skladu s božanskim planom, skidanje grijeha svijeta podijeljeno je na dva dijela: (1) skidanje grijeha onih čija srca žude za pomirenjem s Bogom i oprostom, i da budu u skladu s onim što je ispravno i istinito i pravedno i dobro. Ovima, koji se nazivaju vjernicima, grijesi su uklonjeni uračunato; ili bolje rečeno, kako to apostol i prorok izražavaju, njihovi grijesi su „prekriveni” od Božjeg pogleda haljinom Kristove pravednosti – da bi bili potpuno izbrisani ili uklonjeni kada, Božjom milošću, završe svoj put i kao vjerni dostojni uđu u život vječni. U tom novom tijelu koje će tada biti dodijeljeno neće biti nikakve mane, nikakvog grijeha za pokrivanje, sve će biti izbrisano. Tada će započeti vladavina Krista i njegove proslavljene Crkve, njegove Nevjeste, blagoslivljanja svijeta – Tisućugodišnja vladavina, Kraljevstvo nebesko, vladavina pravednosti. (2) Ali prije nego

započne ta vladavina, Jaganjac Božji – koji je otkupio svijet prije više od osamnaest stoljeća – predstaviti će zasluge svoje žrtve i žrtve također Crkve, članova njegova Tijela [učinjenih dostojnima, prihvatljivima kroz njegovu zaslugu], Ocu kao drugi prinos velike žrtve na Dan pomirenja – za sve ljude. – Lev. 16.

Kao što je Gospodinovo prikazanje njegove žrtve kada je uzašao na visinu bilo prihvaćeno od Oca i blagoslov je došao na Crkvu, domaćinstvo vjere, tako će sigurno biti i drugo prikazanje na kraju ovog doba kada ga ponudi veliki Prvosvećenik biti prihvatljivo Ocu za grijeh cijelog svijeta – svih ljudi. Božanski oprost za sve, ukošenost Adamove krivnje i slabosti, tada će biti učinjeno primjenjivim na svako stvorenje, i samo za one dijelove prijestupa koji su bili u prirodi namjernog pogrešnog činjenja dobit će „kazne”, „udarce.” (Luka 12:47,48.) Svi utjecaji tog Tisućugodišnjeg Kraljevstva će se primijeniti na blagoslov, uzdizanje i pomoć svima koji će tada biti dovedeni do spoznaje Gospodina i njegovih milostivih planova. Čak i udarci, kazne, osude su među pomoćima za svijet i njihovo ispravljanje u pravednosti. Dakle, onda, do kraja Tisućljetnog doba, blagoslov Božji – preko Jaganjca Božjeg koji odnosi grijeh svijeta – izvršit će tako divne, milosne blagoslove za čovječanstvo da će svi dostići punu obnovu savršenstva ljudske prirode osim nepopravljivi, koji će biti „sasvim uništeni iz naroda.” – Djela apostolska 3:23.

IVAN VJERNI SVJEDOK

Vidimo u Ivanovoj poruci potpunu odsutnost sebičnosti, kamena spoticanja koji je spriječio mnoge od Gospodinovog naroda da napreduju i da ih Gospodin koristi kao blagoslov drugima i svjedoke istine. Ivanovo priznanje je bilo da je Isus bio daleko veći od njega samog, i da bi trebao biti bolji od njega jer je bio prije njega. On nije bio samo prije njega u smislu da je imao preegzistenciju s Ocem, već je bio prije njega u smislu da je uvijek imao viši položaj i da je bio savršen, dok je sam Ivan bio okružen nesavršenostima tijela kao i drugih ljudi.

Izjavu, „Nisam ga poznavao,” ne treba shvatiti kao da znači da on nije poznavao Isusa, jer zapis pokazuje da su bili rođaci. Umjesto toga, pomisao je da on nije znao da je Isus Mesija: poznavao ga je kao svog rođaka, poznavao ga je kao divnog dječaka i divnog čovjeka, poznavao ga je dovoljno dobro da se isprva bunio da nije bio takav koji bi se trebao krstiti – nije bio grešnik. Ali nakon što je Isus inzistirao da će svojim krštenjem ispuniti Očevu volju – „ispuniti svu pravednost” – Ivan ga je krstio u vodi. Tu je, kaže nam, u tom trenutku od Boga dobio dokaz da je Isus Mesija. Već je bio obaviješten da će navijestiti Mesiju i Kraljevstvo, te da će upoznati Sina Božjega gledajući

silazak Duha Svetoga na njega u obliku goluba, ali nije očekivao da će se ta demonstracija dogoditi u vezi s bilo kim koga je krstio. I sam se, dakle, zaprepastio kad je ugledao silazak Duha na Gospodina, te je tada navijestio narodu da je Isus Mesija, Sin Božji, Jaganjac Božji. Ivan nije objavio da je Isus Otac, nego da je Sin Božji. Ovo je bila izjava našeg Gospodina, izjava

apostola, i naše svjedočanstvo mora biti u skladu s tim. Ne smijemo zanemariti ni Oca ni Sina, niti odnos između njih dvoje, niti jedinstvo koje postoji među njima, što je naš Gospodin objasnio u svojoj molitvi, kada je molio za Crkvu da svi budu jedno kao što su on i Otac jedno – ne jedno osobno, već jedno u jedinstvu srca i namjere.

PRONALAZENJE GOSPODNJIH DRAGULJA

– IVAN 1:35-51 – 19 SIJEČNJA –

Ključni tekst: „Našli smo onoga o kome su pisali Mojsije u Zakonu i Proroci, Isusa iz Nazareta.”

NAŠA zadnja lekcija pokazala nam je Isusa u vrijeme njegovog posvećenja i njegovog simboliziranja krštenjem, kada je primio Duha Svetoga, što je za Ivana Krstitelja bio znak da je on Mesija. Nakon toga Isus je bio četrdeset dana sam u pustinji proučavajući božanski plan, a posebno svoj vlastiti udio u njemu, pod prosvjetljujućim utjecajima Duha Svetoga kojeg je upravo primio. Ovo je, vidimo, također donijelo provjeru i kušnju od strane Protivnika, prijedloge drugih i drugačijih putova od onih koje je Gospodinova Riječ naznačila i koje je Sveti Duh sada pokazao. Nakon što je naš Gospodin uspješno prošao kroz ta iskušenja, kao pobjednik, započeo je svoju službu od tri i pol godine samopožrtvovnosti sve do smrti. Naravno, vratio se tamo gdje je Ivan krstio i propovijedao. Nije navedeno koliko je zajedništva uživao s Ivanom, niti koliko je dugo ostao u toj blizini. Zabilježeni su samo najuočljiviji incidenti.

Dok je Isus bio u pustinji, farizeji i pismoznanci pitali su Ivana je li on Mesija ili nije i dobili hrabro svjedočanstvo da nije bio, i nije čak bio dostojan biti niski sluga velikog Mesije, koji je trebao ostvariti ispunjenje proročanstava. To je bilo neposredno prije povratka našeg Gospodina, a sljedećeg dana (r. 29) Isus se – nakon što se vratio iz pustinje – umiješao među ljude koji su slušali Ivanovo propovijedanje itd., i u to je vrijeme Ivan rekao: „Gle Jaganjca Božjega koji oduzima grijeh svijeta” i javno ga je priznao, te da je imao svjedočanstvo Duha kada je vidio goluba kako silazi na njega na njegovu krštenju. Bilo je to sljedećeg dana, kao što smo čitali u našoj lekciji, da je Ivan, stojeći sa dvojicom svojih učenika, pokazao na Isusa koji je hodao u daljini i rekao: „Evo Jaganjca Božjeg.”

„STIŽE JEDAN ZA MNOM”

Prekrasna jednostavnost i poštenje Ivana Krstitelja je izvanredna jer je rijetka. Čini se da većina čak i onih plemenita uma ima tako sebičnu, grabežljivu sklonost da nije sposobna za službu ove vrste predanu Ivanu. Očito bi većina smatrala apsolutno nemogućim izbjeći veličanje vlastitog položaja i službe i dostojanstva u vezi s onim što bi rekli u odnosu na drugoga, ali čini se da je Ivan bio potpuno nesvjestan samog sebe – mislio je samo na svoju odgovornost kao Glas koji bi im

trebao vikati u pustinji, navješćujući im Mesiju. Odričući se svake časti i odlikovanja za sebe, usmjerio je poštovanje svih srca prema Isusu. Naglasimo ovo, svatko u svom srcu, kao ispravan stav za sve Gospodnje časne sluge. Ne trebamo častiti sami sebe, nego častiti onoga koga je Otac počastio, našega Gospodina i našu Glavu. U onoj mjeri u kojoj budemo vjerni u ovoj službi i tražimo ne vlastitu, već hvalu i čast našeg Učitelja, ističući ga kao onoga u čijem je središtu božanski plan – u tom istom omjeru ćemo pokazivati duh, stav, koje naš Gospodin može odobriti i nagraditi udjelom u nebeskom Kraljevstvu i slavi. Kad ne bismo njegovali ovaj duh i imali ga u našim srcima, bili bismo nepodobni za Kraljevstvo – nepodobni da nam se povjeri tako velika moć, čast i slava i besmrtnost. „Tko mene časti, ja ću ga častiti,” „Tko se mene i mojih riječi postidi, njega će se i Sin Čovječji postidjeti,” „Tko se uzvisuje (hvali) bit će ponižen; tko se ponizuje biti će uzvišen.” – Ivan 5:23; Luka 9:26; 14:11.

„SVI LJUDI SU BILI U OČEKIVANJU”

Sveto pismo nas obavještava da je u to vrijeme cijeli židovski narod očekivao Mesiju. Zapisi to pokazuju u vezi s vremenom rođenja našega Gospodina, Herodovom zabrinutošću, ubojstvom Betlehemske djece, putovanjem mudraca, itd. Doktor Farrar primjećuje na isti način:

„Tacit, Svetonije i Josip Flavije su nas obavijestili da je u to vrijeme na cijelom Istoku prevladavalo snažno uvjerenje, izvedeno iz drevnih proročanstava, da će ne zadugo moćni vladar ustati u Judeji i zavladata svijetom.”

Bilo je u skladu s tim općim očekivanjima naroda da je Ivanovo propovijedanje privuklo tako velika mnoštva kad je objavio da je Kraljevstvo Mesije blizu i da svi oni koji su spremni za udio u njemu trebaju priznati svoje grijeh, pokajati se za njih i popraviti se – pozivajući da to simboliziraju krštenjem, ali primjenjujući ga samo na Židove, i ne u odnosu na njihov prvobitni grijeh – koji je prema Zakonu bio okajan iz godine u godinu krvlju junaca i jaraca – već se odnosio na pokajanje za sve osobne prijestupe, nedjela protiv zakona. Imamo Gospodinovo

svjedočanstvo za to da su ljudi u omjeru u kojem su vjerovali Ivanovoj poruci i djelovali po njoj, bili spremni za njegovu službu i daljnju istinu Evandjelja. Stoga nas ne čudi što su oni koji su postali Gospodinovi učenici na neki način bili intimno i suosjećajno upoznati s Ivanom i njegovim propovijedanjem. Nije li pravilo u božanskoj providnosti da jedan korak znanja i predanosti vodi drugom? U skladu s tim učenicima Ivana Krstitelja on je prvima ukazao na Mesiju i time su im otvorena vrata da postanu Isusovi učenici.

TRAŽEĆI ZAJEDNIŠTVO S ISUSOM

Dvojica učenika kojima je Ivan Krstitelj rekao: „Evo Jaganjca Božjega,” odmah su zaključili da je vrijeme da potraže njegovo zajedništvo, ako su pronašli Mesiju kojeg je Ivan predstavio, i ako je moguće poistovjete se s njegovom službom. Niti se čini da je Ivan Krstitelj ponudio najmanji prigovor protiv njihovog prekida suradnje s njim. Ime jednog od njih navedeno je u pripovijesti, Andrija; ime drugog je izostavljeno, ali se pretpostavlja da je to bio Ivan, pisac ovog Evandjelja, čija je skromnost u takvim stvarima naznačena uskraćivanjem njegovog imena u drugoj prilici – kada sebe naziva „taj učenik kojega je Isus volio.” Kako je lijepa ova skromnost, koliko nam je svima drag Ivanov karakter. Manje skroman čovjek koji je pisao o tome vjerojatno bi ispričao kako je prvi put pomislio slijediti Isusa i pozvao Andriju da ga prati. Ali ne samo da možemo imati puno više ljubavi prema Ivanu zbog ove karakteristike poniznosti, već nam to daje odgovarajuće više povjerenja u sve što je napisao – ta ambicija nije iskrivila ili obojila bilo koji od njegovih opisa stvari koje je zabilježio.

Skromnost dvojice muškaraca dodatno je prikazana njihovim ponašanjem u slijedenju Gospodina umjesto da mu se hrabro približe i kažu: „Gospodine, imamo čast biti među najistaknutijim učenicima Ivana Krstitelja, a sada se predstavljamo tebi.” Naprotiv, tiho su ga slijedili, pitajući se gdje stanuje naš Gospodin i kako bi mogli imati priliku a da ga ne ometaju upoznati. Njihovo poštovanje prema njemu i njihovo skromno mišljenje o samima sebi suzdržavali ih je od neprikladnosti. Međutim, nakon što su slijedili Gospodina vjerojatno znatnu udaljenost na njegovom putu prema njegovom prebivalištu, on se okrenuo prema njima govoreći: „Što tražite?” ili, kako bismo to mogli prevesti u današnji oblik, „Ima li nešto što mogu učiniti za tebe?” Iznenađeni, samo su odgovorili Učitelju: „Rabine, pitamo se gdje živiš.” Naš Gospodin je odgovorio: „Dođite i vidite,” a oni su otišli s njim i proveli ostatak tog dana (jer to je bilo oko četiri sata poslijepodne) u njegovom društvu. Njihova pitanja i odgovori našeg Gospodina tijekom tog poslijepodneva i večeri otvoreni su za našu maštu, jer nam nije dan

nikakav zapis. Bez sumnje su objasnili Gospodinu što su čuli o njemu od Ivana Krstitelja, i raspitali se o njegovom budućem radu i Kraljevstvu. Možemo biti sigurni da im je naš Gospodin rekao samo dio istine, u skladu s njegovom naknadnom izjavom svim učenicima, „Imam vam mnogo toga reći, ali to sada ne možete podnijeti.” (Ivan 16:12).

POUKE ZA NOVO STVORENJE

Ovdje postoji nekoliko lekcija koje bi nam mogle koristiti: (1) Poniznost učenika u njihovom pristupu; (2) Njihovu ispravnu ambiciju da imaju sve što im je Bog dao i da iskoriste svoju priliku – da napreduju od Ivanovih učenika do Isusovog sljedbeništva; (3) Njihovo traženje na ovaj nenametljiv način da imaju zajedništvo s Gospodinom i da se bolje upoznaju; (4) velikodušan prijem od našeg Gospodina i gostoljubivi poziv u svoj dom; (5) Njegova mudrost u tome što im nije rekao cijelu istinu – ni o nebeskim stvarima ni o zemaljskim kušnjama i poteškoćama. Hrana u pravo vrijeme je biblijski poredak – mlijeko za djecu, jako meso za one koji su razvijeniji, kako apostol preporučuje.

Koliko svi Gospodinovi dragi sljedbenici imaju potrebu za primjenom ovih raznih lekcija svatko u svoje vlastito srce i iskustvo i praksu! Koliko nas je imalo revnost bez mudrosti i hranili smo nove početnike jakim mesom, koje ih je mučilo i sputavalo ako im nije gušilo zanimanje. Ali svi smo mi učenici, i učimo sve više i više da budemo mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi, jednako ozbiljni u pokazivanju bisera onima koji su spremni za pogled kao i u tome da ih uskratimo onima koji su svinjski i nepripremljeni.

„ŠTO TRAŽITE?”

Postoji posebna snaga u ovom upitu, i nema sumnje da ga je naš Gospodin upotrijebio s namjerom da probudi upravo tu misao u ovoj dvojici koji su prvi tražili njegovo društvo. To je dobro pitanje koje svatko od nas može postaviti sam sebi, i koje možemo predložiti u pravo vrijeme svima drugima koji pokazuju bilo kakav interes za Sadašnju Istinu. Što tražimo? Što očekujemo? Znamo što svijet traži – bogatstvo, čast, slavu, udobnost itd. – i znamo da mnogi koji se okrenu Gospodinu još uvijek imaju duh svijeta. Željeli bi biti Gospodinovi učenici i dalje imati i gajiti i uživati u nadama i ambicijama koje su više ili manje svjetovne. Prikladno je da obratimo pažnju na Učiteljeve riječi kao da su upućene svakome od nas pojedinačno, Što tražite? Odgovorimo svome Učitelju u svojim srcima i u molitvi; i prije nego što damo odgovor, dobro razmislimo da on može biti istinit, jer bismo doista mogli prevariti sebe, ali ne bismo mogli prevariti onoga s kim imamo posla. Ispravno je da trebamo tražiti Kraljevstvo i da trebamo znati da

postoji velika čast, slava i dostojanstvo koji su s njim povezani po božanskom uređenju, i da stoga trebamo „tražiti slavu, čast i besmrtnost”. Ali u vezi s ovim traženjem Kraljevstva trebamo se sjetiti riječi našeg Učitelja jednom drugom prilikom, da trebamo tražiti prvenstveno Kraljevstvo Božje i njegovu pravednost.

Trebamo zapamtiti da se do Kraljevstva ne može doći nepravednim putem, da su nepravda, grešnost, bezakonje, samougađanje, sebičnost u bilo kojem obliku putevi koji vode u drugim smjerovima. Moramo zapamtiti da nam je Gospodar riječju i primjerom ukazao da bi nas živjeti pobožno u ovom sadašnjem vremenu uključilo u određenu mjeru progonstva, kao što je to učinio i on, te da sluga ne smije očekivati da će biti iznad svog gospodara u naklonost svijeta. Stoga reći da tražimo Kraljevstvo znači da idemo putem koji vodi do njega – uskim putem samoodricanja. To znači da smo se prijavili pod Gospodinovu zastavu, s punom spoznajom da će nam naša odanost njemu značiti protivljenje svijeta, tijela i protivnika, dok nastojimo biti dobri vojnici križa i podnositi poteškoću u borbi protiv grijeha. Oni koji traže Gospodina s iskrenošću, poštenjem, bez lukavstva i bez sebičnosti, oni su ti koji ga nalaze, imaju zajedništvo s njim i postaju njegovi istinski učenici, i na kraju će imati sunasljedstvo s njim u njegovom Kraljevstvu.

„PRVO NADE VLASTITOG BRATA”

Jedan od dvojice koji su čuli Ivana i slijedili Isusa bio je Andrija, brat Šimuna Petra – „Najprije nade svoga brata Šimuna.” Može se shvatiti da revidirana verzija implicira da su oba učenika tražila svoju braću, ali da je Andrija prvi pronašao svog brata. Ako je, kao što se pretpostavlja, Ivan bio drugi učenik, znamo da je imao brata Jakova i da je i ovaj bio doveden Gospodinu. Posebna misao koju ovdje želimo naglasiti kao vrijednu posebne pohvale, utjelovljujući odgovarajuću lekciju za nas, je činjenica da su ovi učenici na početku služenja Istini prvo otišli svojoj vlastitoj braći. To implicira da su imali bratsku ljubav u svojim srcima, kao što bismo s pravom trebali očekivati da će je imati svi koji bi bili dostojni biti Isusovi učenici. To implicira da su imali utjecaj na svoju braću po vjerskim linijama, što vjerojatno ne bi bilo točno da ih rođaci nisu prepoznali kao ljude od karaktera i principa. Ako bi se, dakle, bilo tko od Gospodinovog naroda osjetio ponukanim da najprije ode strancima s dobrom viješću, to bi bio manje povoljan znak s obzirom na poštovanje tih istih prema njima. Međutim, neka se ne osjećaju obeshrabrenim ako za početak nemaju ovaj povoljan dokaz. Sjetimo se Apostolovog uvjerenja da među onima koje Gospodin bira za svoje učenike nema mnogo velikih, plemenitih, utjecajnih – da su uglavnom neplemeniti.

Sama činjenica da nam je Gospodin dao privilegiju svog zajedništva jamstvo je da je u nama postojalo nešto što nije prezirao, i bio spreman to preuzeti, kako bi ga mogao formirati i oblikovati svojom istinom i milošću, i konačno ga prikazati lijepim i nepokudnim pred Ocem kroz slavnu promjenu Prvog uskrsnuća. Ipak, ponovno naglasimo ispravnost ljubavi prema onima koji su nam u rodu do te mjere da ćemo učiniti sve što je u našoj moći da im pomognemo. Budući da je ovo pravilo koje treba prevladavati među braćom, isto tako treba biti pravilo između muža i žene, roditelja i djece. Ako bi žena trebala primiti Istinu, njezina bi prva radost trebala biti, ako je moguće, skrenuti pozornost svom mužu na stvar. Ako muž primi Istinu, trebala bi mu biti prva radost i privilegija iznijeti stvar svojoj ženi, a tako i između roditelja djece. Priznajemo da smo ponekad bili iznenađeni kada smo otkrili da ovaj put, koji se čini tako prirodnim i tako ispravnim, nije uvijek bio sugeriran onima koji su došli u svjetlo Sadašnje Istine.

Savjetujemo da je vrijeme za promjenu tamo gdje se slijedio drugačiji kurs. Neka muž planira dobrobit žene i neka joj pomogne u sređivanju kućnih stvari, tako da ona može imati vremena za proučavanje Istine, prisustvovanje sastancima, itd. Neka žena koja dolazi u Istinu posveti marljivu pažnju da uredi stvari na najpovoljniji način. za svog muža, da i on može uživati blagoslove, povlastice studija, itd. Stara izreka, da „Milosrđe počinje kod kuće,” vrijedi za vjersko milosrđe jednako kao i za druge vrste. „Muževi, volite svoje žene” – učinite sve što je u vašoj moći da ih blagoslovite, posebno u njihovim najvišim duhovnim interesima, i da im donesete ovu najveću od svih radosti. „Žene, poštuju svoje muževe” – cijenite ih i poželite da imaju sva dobra koja se mogu dobiti i upotrijebite svoj najbolji utjecaj za njihovu pomoć.

„PRONAŠLI SMO MESIJU”

Ovom su porukom pozdravili svoju braću, i, kako je objašnjeno u tekstu, hebrejska riječ Mesija odgovarala je grčkoj riječi Krist. Znali su da je stoljećima bio obećan Mesija i da je cijela njihova nacija, kroz različite preokrete, očekivala, nadala se, molila za njegov dolazak i za blagoslove koje će donijeti njihovoj naciji kao njihov kralj, oslobađajući ih od svih zla i uzdižući ih Božjom snagom da budu svjetlo svijeta, i tako kroz njih prosipajući blagoslove na sve narode. Poslijepodne koje su njih dvojice proveli s Isusom uvjerilo ih je da su riječi Ivana Krstitelja točne, da je Isus „Jaganjac Božji koji uzima grijeha svijeta.”

Nije objašnjeno kako je Petar primio poruku, ali sudeći o njemu prema njegovom kasnijem ponašanju, moramo pretpostaviti da je došao žurno da vidi, da zna, da sam prosudi o toj temi. Priroda dokaza koje mu je dao Isus nije povezana, ali on je povjеровao, postao

učenik, primio novo ime – dodatno ime. On je bio Šimun Bar-Jona, ili Šimun, sin Jonin; sada, od sada, on će biti poznatiji kao učenik pod imenom Šimun Petar, to jest, Šimun, kamen. Tako je rano Isus pokazao svoje znanje o čovjeku, prepoznavši ga kao jedno od živih kamenova za veličanstveni hram budućnosti, kako je sam apostol kasnije objasnio. – I Pet. 2:4,5.

„IDITE U GALILEJU”

Sljedećeg dana Isus će krenuti u Galileju, i na putu će pronaći Filipa, kojeg je osobno pozvao da postane njegov sljedbenik, a zatim je brzo Filip pronašao Natanaela, također poznatog u Svetom pismu kao Bartolomej.

Ovo pronalaženje učenika opisano je da se desilo kod Betabara, gdje je Isus prebivao a koju su revizori nazvali Betanija – dajući tako sugestiju da je naš Gospodin bio upoznat s obitelji Lazara, Marte i Marije prije nego što je započeo njegovu službu, i da su ga do te točke učenici slijedili od gazova Jordana, gdje je Ivan krstio. Očito se naš Gospodin neko vrijeme zadržao u blizini Ivanove misije, kako bi pronašao neke od najozbiljnijih koje je Ivanovo propovijedanje okupilo.

Primijetiti će se da su svi ovdje spomenuti učenici došli iz Galileje, Ivan i Jakov, Andrija i Šimun Petar, Filip i Natanael. (Juda je jedini bio Judejac.) Što su ti ljudi radili tako daleko od svojih domova? Možemo samo pretpostaviti da su oni bili među masama koje su čule za Ivana i njegovo propovijedanje, i koje su bile toliko duboko zainteresirane za dolazak Mesije da su krenule na ono što se u ono vrijeme smatralo značajnim putovanjem, ostavljajući svoj posao kako bi mogle čuti ono što je Ivan morao reći i pridružiti mu se kao njegovi učenici u pomaganju da se pripremi put za Mesiju. Kako Gospodin koristi jedno služenje Istine da pripremi naša srca za kasniju i potpuniju ilustraciju iste! Ovo potvrđuje izjavu molitve našeg Gospodina u smislu da su ti učenici bili pravi, bogobojazni posvećeni ljudi prije nego što su došli Isusu. U molitvi Isus kaže: „Tvoji bijahu i ti si mi ih dao.” (Ivan 17:6.) Pouka za nas u ovome je da ako smo vjerni i revni za svaki dio istine koji dolazi do nas, u skladu s primanjem i djelovanjem u skladu s tim bit ćemo pripremljeni za drugi. Da ovi ljudi nisu imali duha posvećenja, nikada ne bi napustili svoje poslove da bi se pridružili Ivanu u njegovoj službi, a onda možda ne bi bili tako dobro pripremljeni da budu počašćeni Isusovi apostoli.

„OTKUD ME ZNAŠ?”

Posebno je zanimljiva priča o pozivu Natanaela. Naša mašta ima malo poteškoća u popunjavanju stavki izostavljenih u pripovijesti. Sam Filip je došao u čarobni krug utjecaja našeg Gospodina i shvatio je da

je blagoslovljena privilegija postati njegov učenik i da on mora biti doista dugo očekivani Mesija. Pun tog pouzdanja potražio je svog prijatelja Natanaela, za kojeg je prepoznao da je jednoga duha i srca sa sobom u želji da služi Gospodinu i da bude spreman za Mesijino Kraljevstvo. Pronašavši ga njegov pozdrav bio je: „Našli smo onoga o kome su pisali Mojsije u Zakonu i Proroci – Isusa iz Nazareta, [posvojenog] sina Josipova.” Natanael je očito bio čovjek izrazite intelektualne moći. Osjećao je da je njegov prijatelj Filip nešto prenamerno prihvatio i da ga je prevario pretendent, a njegov hitni prigovor bio je: „Može li išta dobro izaći iz Nazareta?” Kao da je rekao: „To je sam po sebi opaki grad; nikakvi veliki ljudi s bilo kakvom reputacijom nikada neće doći odande; nijedno proročanstvo, koliko znamo, ne spominje taj grad. Ono što mi govoriš o svom Mesiji radije stvara predrasude prema njemu.”

I tako je danas s nekim od istinskih Gospodinovih sljedbenika koji očekuju drugi dolazak Gospodina kao velikog Kralja slave. Kad im kažemo da smo pronašli istinu o ovoj temi i da Zakon i proroci potvrđuju činjenicu da sada živimo u vrijeme žetve, u paruziji Sina Čovječjega, skloni su se rugati našem žaru i entuzijazmu i govoriti nam da budemo vrlo oprezni da ne budemo prevareni. Pitaju, odakle dolazi poruka paruzije? i kada im je rečeno da poruka do njih nije stigla od velikih, mudrih, moćnih ovog sadašnjeg vremena, ne od doktora teologije, već iz skromnih izvora, oni pitaju, „Što biste mogli očekivati od takvog izvora?” nagovještavajući da bismo se radije trebali ugledati na pismoznance, farizeje i doktore zakona danas.

Odgovorimo takvoj sumnjičavoj braći kao što je Filip odgovorio Natanaelu: „Dođi i vidi!” Istraži, ispitaj stvar Božjom Riječi. Očito Natanael ne bi išao s Filipom. Potonji je možda otišao svojim putem potišteno, jer onaj koga je smatrao pravim Božjim slugom očito nije bio voljan poslušati i istražiti. Ali Natanael je imao svoje razloge zašto se nije odmah odazvao pozivu. Smatrao je da je to pitanje od velike važnosti; da je to utjecalo ne samo na njegove vlastite interese nego i na interese njegovih prijatelja i Gospodinove stvari općenito. Mora biti oprezan. On je već čuo za Isusa i razmišljao je i molio se o ovoj temi prije nego što je Filip došao k njemu; tražio je da ga čuvaju od zabluda i zamki – da njegov sud može voditi Gospodin, da ga ne može prevariti lažnjak. On bi ga slijedio malo kasnije i, oslobođen svih predrasuda, nastojao bi prosuditi o zaslugama ili nedostacima slučaja, oslanjajući se na Gospodinov blagoslov, koji je tražio.

Kako bismo bili sretni kada bi svi naši dragi prijatelji koji daju dokaze, koliko mi možemo procijeniti, da su istinski, vjerni sluge Gospodina, krenuli putem kojim je Natanael krenuo tražeći Gospodina i njegovu zaštitu i vodstvo, a zatim istražiti, dokazujući sve stvari Riječju

Božjom! I dok možemo biti sigurni da, iako neki možda neće tako brzo prihvatiti ovaj pravac postupanja kao što je učinio Natanael, svi oni koji pripadaju istinski pobjedničkoj klasi će ga konačno prihvatiti i konačno biti vođeni, kako bi doista mogli doći u kontakt sa Sadašnjom istinom i shvatiti paruziju našeg Gospodina i njegovo djelo žetve Crkve i skupljanja zrelih klasova pšenice u žitnicu pripremajući ih da zasjaju s njime u slavi Kraljevstva za blagoslov svih obitelji na zemlji. – Mat. 13:43.

BLAGO TVOJIM OČIMA I UŠIMA

Dok u ovoj lekciji primjećujemo prijem koji je naš Gospodin pružio Natanaelu, prisiljeni smo to suprotstaviti vrlo različitom prijemu koji je pružio nekim od pismoznancima, farizeja i učitelja zakona kada su mu pristupili u prigovarajućem duhu. Njima je govorio u prisposodobama i mračnim izrekama za koje nije očekivao da će ih cijeniti ili razumjeti, ali prema takvima kao što je Natanael naš je Gospodin bio vrlo milostiv, jer je poznavajući srca svih mogao mudro razlikovati. Možda nećemo koristiti takvu slobodu jer takvo znanje nije naše; na nama je da budemo strpljivi i uljudni prema svima, i da damo sve od sebe da svima pomognemo u razumijevanju Istine, bilo da će je čuti ili neće – uvjereni, međutim, da će samo pravi Izraelci učinkovito čuti, primiti poziv i time profitirati za postizanje nagrade.

Prije nego što je Natanael sasvim stigao do Isusa i onih koji su bili s njim, Učitelj je rekao, u njegovu sluhu, „Evo pravog Izraelca u kojem nema prijekare.” Ovo je divno priznanje! Nije ni čudo što je Natanael bio podesan da bude član Malog stada i jedan od apostola! Nije ni čudo što se Filip hrvao s njim, moleći ga da dođe vidjeti. Njegovo poštenje srca učinilo ga je dostojnim blagoslova kojih masa njegove nacije tada nije bila dostojna. Kao što čitamo u Ivanu 1:11,12, Isus „dođe k svojim i njegovi ga ne primiše, ali onima koji ga primiše dade slobodu [privilegiju] da postanu sinovi Božji.” I pomogao je onima koji su bili ispravnog stava srca da ga prime; pomogao je njihovoj vjeri i ohrabrio njihovo povjerenje, rekavši jednom, kao što se sjećamo, „Ne budi nevjeran, nego vjeran.” – Ivan 20:27.

Ali Natanael, iako je shvatio da je pošten, pravi Izraelac, koji je tražio sve što je Bog imao za dati svojim vjernima, nije bio zadovoljan ovim svjedočanstvom – takav bi izraz mogao dati netko drugi u laskanju. On bi unakrsno ispitivao Gospodina, i on bi rekao: „Odakle me poznaješ?” Dali ste izjavu; koja je tvoja ovlast za to? Ne znam da smo se ikada prije sreli. Isus odgovori: „Kad si bio pod smokvom, prije nego te pozva Filip, vidio sam te.” Ah, dobro se Natanael sjećao kako se zavukao pod nisko raširene grane smokve i kako je molio nebeskog Oca za mudrost i odgovarajuće dokaze o predmetu koji ga je

zabrinjavao. Ovdje je imao sam odgovor na svoju molitvu. Onaj koji je mogao znati za tu molitvu i tako je mogao odgovoriti i otkriti se mora biti nadčovjek – sve što je on tvrdio, Mesija. Natanaelova je vjera brzo djelovala i on je odgovorio: „Rabbi [Učitelju], ti si Sin Božji: ti si kralj Izraela.”

I nije li postupanje našeg Gospodina praktički isto i danas? Nije li istina da oni koji sada u vjeri i molitvi traže prosvjetljenje u pogledu vremena i razdoblja i obilježja božanskog plana, i informacije u pogledu žetve – nije li istina da im je Gospodin posebno pomogao? da je Istina posebno razjašnjena pred njihovim umovima? dok drugi koji dođu do teme možda iz besposlene znatiželje, ili s poluvjerom strahuju od nadolazeće nevolje i žele znati kako joj pobjeći, ostaju relativno u tami? Neka mi koji smo uočili ove lijepe osobine i kvalitete u klasi učenika koje je Gospodin odabrao pri svom prvom dolasku, pobrinimo se da njegujemo slične osobine i da uložimo svoju posebnu energiju da dovedemo Istinu k pozornosti drugih koji će dati dokaz blagosti i vjere i odanosti Bogu.

„VIDJET ĆEŠ VEĆE STVARI”

Čim je Natanael priznao svoju vjeru, naš Gospodin ga je uvjerio da je ono što je već počeo cijeniti značajno u odnosu na još uvijek veće stvari koje će kao njegov učenik postupno upoznati i razumjeti. I nije li to istina i kod nas danas? Radost, pouzdanje, nade koje su ispunile naša srca na početku, dok smo prepoznavali Gospodina i imali jasnije razumijevanje božanskog plana – nije li to neprestano dodavano od strane Gospodina, tako da je ono što smo prvo vidjeli i uživali čini se malenim u usporedbi s bogatstvom milosti i dobrote pune ljubavi i nježnih milosrđa otkrivenih našim očima razumijevanja. Kako se naš mentalni vid širi, vidimo dužine i širine i dubine i visine Božje ljubavi koja nadilazi sva naša očekivanja. – Ef. 3:18,19.

A vjerom možemo vidjeti Isusa kao antitip Jakovljevih ljestava, kako je naš Gospodin navijestio Natanaelu. Kao što je Jakov u svojoj viziji vidio ljestve koje sežu od zemlje do neba i komunikaciju koja se po njima odvija, tako i mi, u svjetlu božanskog plana koji se sada otkriva, vidimo da naš Gospodin Isus i Crkva povezana s njim čine ljestve komunikacije između Boga i svijeta čovječanstva, koji će, tijekom Milenijskog doba, služiti kao kanal naklonosti kojim će sve obitelji na zemlji biti blagoslovljene – po kojem će slava i blagoslov Gospodnji biti spušteni na zemlju baš kao što se sada Izabrani, prvine njegovih ljudskih stvorenja, prikupljaju među ljudima, kako bi mogli uzaći Bogu kao nasljednici Božji i sunasljednici s Isusom Kristom, njihovim Gospodinom, putem veličanstvene promjene koja će im doći u Prvom Uskrsnuću, u trenutku, u treptaju oka.